

РЕШЕНИЕ

№ 5805

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10962** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, чрез юрисконсулт Х. К., срещу решение № 4220 от 24.09.2024 г., постановено по АНД № 16463/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 134 състав. Със същото е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], с който на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл.179, ал. 3б от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ). Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал.

36 ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Твърди се, че буквалното тълкуване на правната норма е довело до постановяване на неправилно решение. Нормата на чл. 189ж ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с неизплащане на дължимите пътни такси. Излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението. Според касатора процесният ЕФ съдържа всички изискуеми от тази разпоредба реквизити. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде последният да бъде потвърден.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът - „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. И., която оспорва жалбата и поддържа писмения отговор, депозиран по делото на 15.11.2024г. В допълнение се позовава и на Решение на СЕС по дело С-61/2023г. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък по чл.80 ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба, като се съобрази решението по дело С-61/2023г.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е установил от фактическа страна следното:

Жалбоподател е „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „Т.“, [улица], вх.Б, ап.офис 5, представлявано от управителя Г. П. Ц.. Дружеството е ползвател на товарен автомобил модел/марка влекач „М. Актрос“, с рег. [рег.номер на МПС], категория N3, клас ЕВРО 6D, с 2 оси, с технически допустима максимална маса 18000. Автомобилът е собственост на „ОББ Интерлийз“ ЕАД с вписан ползвател дружеството - „МЕМО ЛОГ“ ЕООД. На 23.03.2021г., в 12:41ч. в [община], по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от устройство с № 10182, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на товарен автомобил модел/марка „М. Актрос“, с рег. [рег.номер на МПС], за който имало издадена валидна тол декларация за преминаването, но платената категория била по-малка от измерената.

При тази фактическа обстановка, е издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закон за пътищата № [ЕГН]. Със същия, на основание чл. 187а, ал. 2, т.3 вр. ал.3 вр. чл.179, ал.3 б ЗДвП, на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП. Електронният фиш е връчен на представител на дружеството на 03.07.2023г., а на 17.07.2023г. е подадена жалба срещу него чрез наказващия орган.

За да уважи жалбата, съдът е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП, поради което е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Постановеното решение е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, при следните коригиращи мотиви:

Настоящата инстанция не споделя изводите на районния съд по отношение липсата на възможност за издаване на електронен фиш при установени нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. При издаването на ЕФ АПИ правилно е квалифицирала както нарушението, така и основанията за налагане на имуществена санкция. Действително, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП препраща към чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но при систематичното му тълкуване следва, че същото включва и текста на алинея 3б на нормата на чл. 179. Основание за това, съдът намира в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, според който по отношение на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10 и следва да се прилага за предходните алинеи. Същото следва и от чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който препраща към чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Подобна препратка по отношение издаването на ЕФ е и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. От това е видна явната воля на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. При тази законодателна уредба не се създава административнонаказателен състав по аналогия, т.е. не се касае за налагане на административно наказание по аналогия, което безспорно е в разрез с правните принципи. Наличната в чл.189ж, ал.1 ЗДвП празнота касае единствено процесуалните правила. Приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, тъй като ЕФ се обжалва по същия начин, както и НП.

С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване, при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. Аргумент в тази насока, съдът черпи и от направените законодателни промени, приети по отношение разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г., като изрично е прието, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В този смисъл е и съдебната практика

на настоящия състав по КНАХД № 6221/2023 г., КНАХД № 9204/2023 г., КНАХД № 12303/2023г., както и на други касационни инстанции: Решение № 643 от 10.05.2023 г. по КНАХД № 405/2023 г. на Административен съд – Варна; Решение № 7 от 07.02.2023г. по КНАХД № 14/2ч023 г. на Административен съд – Шумен; Решение № от 04.05.2023 г. по КНАХД № 10089/2023 г. на Административен съд - Велико Търново; Решение № от 04.07.2023 г. по КНАХД № 385/2023 г. на Административен съд – Монтана; Решение № 1352 от 26.10.2022 г. по КНАХД № 2035/2022 г. на Административен съд – Варна и други. Настоящият състав е запознат и с формираната в обратен смисъл съдебна практика, но по изложените съображения не я споделя.

Ето защо, съдът намира, че като е издал ЕФ , а не НП за процесното нарушение, наказващият орган не е допуснал съществено процесуално нарушение.

По съществуващото на правния спор:

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че за посочените в електронния фиш дата, час и пътен участък не е начислена и респективно- заплатена, дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, вкл. и чрез лице по чл. 12, ал. 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние или чрез закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, за съответното пътно превозно средство.

Независимо от това, съдът намира, че процесният ЕФ е незаконосъобразен, по следните съображения:

За да достигне този извод, настоящият съдебен състав намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. В тази връзка съобразява Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС. Съгласно същото, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно

средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Затова, следва да се направи извод, че предвиденото в Закона за движение по пътищата административно наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999г. . В този смисъл са и решение по КНАХД №5428/2024г. на АССГ, решение по КНАХД №6213/2024г. на АССГ, решение по КНАХД №11166/2024г. на АССГ и други.

За пълнота на изложението, настоящият касационен състав посочва, че намира за неприложима и нормата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като чл. 189з от ЗДвП като специален закон изрично изключва приложението на чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН.

По изложените съображения, съдът приема, че решението на СРС е правилно като краен резултат и при направените от настоящата инстанция уточнения следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателна. Съобразно представените по делото доказателства, разноските са в размер на 660 (шестстотин и шестдесет) лева - договорено и заплатено по банков път адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XVI -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4220 от 24.09.2024 г., постановено по АНД № 16463 по описа за 2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 – ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ПИМК“ ООД разноски в размер на 660 (шестстотин и шестдесет) лева адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ